irannewspaper.ir

شنبه ۲۳ آبان ۱۴۰۵ • سال سی‌و دوم • شماره ۹۱۷۴
• اذان ظهر ۱۱/۴۹ • اذان مغرب ۱۷/۱۷ • نیمه شب شرعی ۲۳/۰۶ • اذان صبح فردا ۵/۱۳ • طلوع آفتاب فردا ۶/۴۰

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مدیر مسئول: صادق حسین جابری انصاری
• سردبیر: هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر غربی، پلاک ۲۰۸ • کد پستی: ۱۵۳۳۷۴۴۵۱۱
• توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه ایران و مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارای گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام علی(ع):
نادانی، ریشه همه بدی‌هاست.
غررالحکم، ح ۸۱۹

نقل قول

سینما می‌تواند در تقویت همدلی و حفظ امید اجتماعی نقش‌آفرین باشد

«جشنواره‌های فجر در سالروز پیروزی انقلاب اسلامی برگزار می‌شوند و کشور در شرایطی قرار دارد که خانواده‌های بسیاری از ایرانیان در یک سال گذشته تحت‌تأثیر پیامدهای جنگ تحمیلی بوده‌اند. سینما نیز بخشی از جامعه است و طبیعتاً از تحولات اجتماعی و فضای رسانه‌ای تأثیر می‌پذیرد. در چنین شرایطی، سینما می‌تواند در بازتاب تجربه‌های جامعه، تقویت همدلی و حفظ امید اجتماعی نقش‌آفرین باشد. امیدواریم با همراهی اهالی فکر، فرهنگ و هنر و مخاطبان جشنواره، رویدادی در شأن ملت ایران برگزار کنیم.»

علیرضا تابش
دبیر چهل‌وپنجمین جشنواره ملی فیلم فجر

«پرواز ۶۵۵» «مسعود ده‌نمکی» به مرحله تدوین رسید

فیلم «پرواز ۶۵۵» به کارگردانی مسعود ده‌نمکی و تدوین الهام عباس‌زاده، پس از وقفه‌ای دوساله به دلیل فراهم‌نبودن شرایط تولید، سرانجام به مرحله تدوین رسید. این اثر با بهره‌گیری از هوش مصنوعی ساخته شده و به حادثه سرنگونی هواپیمای مسافربری ایران‌ایر توسط ناو آمریکایی در ۱۲ تیر ۱۳۶۷ و جان‌باختن ۲۹۰ سرنشین آن می‌پردازد. / ایرنا

«همایون شجریان» «کیشوند افتخاری» شد

همایون شجریان به همراه گروه موسیقی سیاوش و در قالب تور «هر جا که تویی»، به مناسبت روز کیش در این جزیره روی صحنه رفت و با استقبال گسترده مخاطبان روبه‌رو شد. در پایان این کنسرت، محمد کبیری، مدیرعامل سازمان منطقه آزاد کیش، کارت افتخاری کیشوندی را به این خواننده اهدا کرد. / ایران

جایزه افتخاری سزار ۲۰۲۷ به «نیکول کیدمن» می‌رسد

آکادمی فیلم فرانسه، نیکول کیدمن، بازیگر فیلم‌هایی چون «مولن روژ»، «چشمان کاملاً بسته» و «جادوی عملی» را برای دریافت جایزه افتخاری سزار ۲۰۲۷ انتخاب کرد. این جایزه به پاس یک عمر فعالیت هنری و انتخاب‌های جسورانه سینمایی به او اهدا می‌شود. از کیدمن در مراسم جوایز سزار، فوریه ۲۰۲۷ در پاریس، تجلیل خواهد شد. / مهر

تام هاردی، پیرس برازنان و هلن میرن در آستانه پایان فصل دوم «سرزمین اوباش»

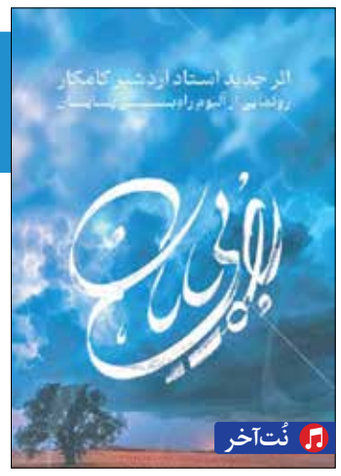
وفاداری هری به هریگان‌ها تا کجا دوام می‌آورد؟

نما

گروه فرهنگی - نرگس عاشوری / در هر خانواده بزرگی، کسی هست که وقتی اتفاقی می‌افتد، اولین تماس را با او می‌گیرند؛ نه برای دلداری، بلکه برای حل مشکل. هری دسوزا در سریال «سرزمین اوباش» (MobLand) همین آدم است؛ با این تفاوت که عضو خانواده نیست. نه فرزند هریگان‌هاست و نه خویشاوندشان. او از نوجوانی با پسر خانواده آشنا شده و سال‌هاست نقش مرد حل‌وفصل مشکلات هریگان‌ها را بر عهده دارد. حالا که پسر خانواده استیونسون کشته شده و دو خانواده خلافکار لندنی در برابر یکدیگر قرار گرفته‌اند، هری باید جنگ را مهار کند و پرده از خیانت‌ها بردارد. اما بهای این وفاداری را خانواده خودش می‌پردازد. جان (جوآن فراگات)، همسر هری، سال‌هاست شاهد است که تمام دغدغه شوهرش، شب و روز، خانواده دیگری است. رابطه آنها در فصل دوم تا مرز فروپاشی پیش رفته است. دخترشان، جینا (تدی آلن)، نیز نوجوانی است که به‌تدریج به پدرش شباهت پیدا می‌کند؛ پدری که غیبتش را در تمام این سال‌ها احساس کرده است. جان و جینا هر دو می‌دانند هریگان‌ها بخش بزرگی از زندگی هری را به خود اختصاص داده‌اند و هیچ‌کدام دل خوشی از این خانواده ندارند. در فصل دوم، دشمن تازه‌ای هم وارد میدان می‌شود: فرانکی کوپر (جانی فلین)، شخصیتی عجیب و غیرقابل‌پیش‌بینی که کارآگاه کولین تیرسال از او برای ضربه‌زدن به هری و هریگان‌ها استفاده می‌کند. حمله‌های فرانکی تنها هریگان‌ها را هدف نمی‌گیرد و اطرافیان هری نیز از گزند او در امان نیستند. تقابل هری و فرانکی بیش از آنکه رویارویی دو گانگستر باشد، مواجهه مردی است که همیشه یک قدم از دیگران جلوتر بوده، اما حالا خطر را درست در نزدیکی خانه خود احساس می‌کند. تام هاردی در نقش هری، با کم‌گویی و بازی کنترل‌شده‌اش، یکی از نقاط قوت اصلی سریال است. پیرس برازنان و هلن میرن نیز در نقش کنراد و مِیو هریگان حضوری قدرتمند دارند. فصل اول سریال در راتن تومیتوز امتیاز ۷۷ درصد و در متاکریتیک امتیاز ۶۰ را کسب کرده است. این امتیازها برای فصل دوم به‌ترتیب به ۹۰ و ۷۳ درصد رسیده‌اند. فصل دوم در ۱۰ قسمت ساخته شده است. قسمت نهم جمعه، ۱۳ نوامبر، منتشر شد و تنها یک قسمت تا پایان فصل باقی مانده است. ساخت فصل سوم نیز تأیید شده، اما هنوز تاریخ پخش آن اعلام نشده است. اگر به دنبال داستانی کاملاً تازه نیستید، اما از درام‌های گانگستری و بازی‌های قدرتمند لذت می‌برید، «سرزمین اوباش» می‌تواند انتخاب جذابی باشد؛ سریالی که در کنار روایت جنگ قدرت و خیانت، این پرسش را هم مطرح می‌کند: مردی که همه به او تکیه می‌کنند، خودش به چه کسی تکیه دارد؟

نگاهی به تازه‌ترین تجربه موسیقایی در همراهی کمانچه و سنتور

کمانچه اردشیر کامکار در مسیر «راه بی‌پایان»

گروه فرهنگی - ندا سیجانی / کمانچه تا پیش از دوران صفویه جایگاه چندان برجسته‌ای در موسیقی ایران نداشت، اما به‌تدریج به یکی از سازهای مهم موسیقی ایرانی تبدیل شد؛ سازی که امروزه پس از تار، جایگاه ویژه‌ای در موسیقی دستگاهی و مقامی دارد. بی‌تردید، یکی از مهم‌ترین مقاطع تحول و احیای کمانچه را باید در دوران فعالیت استاد علی‌اصغر بهاری جست‌وجو کرد. او با تشویق روح‌الله خالقی، بار دیگر صدای این ساز را در قالب موسیقی دستگاهی به گوش مخاطبان رساند و نقشی تعیین‌کننده در تثبیت جایگاه آن ایفا کرد.

پس از بهاری، نوازندگانی همچون داوود گنجه‌ای، محمد مقدسی، علی‌اکبر شکارچی، مهدی آذرسینا، درویش‌رضا منظمی، هادی منتظری، سعید فرج‌پوری، اردشیر کامکار و کیهان کلهر در گسترش و اعتلای هنر کمانچه‌نوازی نقش‌آفرین شدند و زمینه حضور نسل‌های تازه‌ای از نوازندگان را فراهم کردند.

اردشیر کامکار از جمله هنرمندانی است که از نوجوانی به نوازندگی کمانچه روی آورد و در ادامه فعالیت هنری خود کوشید ظرفیت‌های صوتی و اجرایی این ساز را گسترش دهد. او پیش‌تر در گفت‌وگویی با «ایران» درباره رویکرد متفاوتش به نوازندگی کمانچه گفته بود: «آن دوران همیشه دوست داشتم یک حالت تهاجمی در این ساز ایجاد کنم و به‌گونه‌ای دیگر کمانچه بنوازم. هدف من بهره‌وری بیشتر از امکانات صوتی ساز کمانچه بود. زمانی که اولین کارهایم را در کانون چاووش شروع کردم، هفته‌ای یک بار اعضای گروه چاووش به صورت تکنوازی کنسرت اجرا می‌کردند. من هم در بخش تکنوازی، قطعه‌ای از استاد صبا را می‌نواختم که بسیار مورد علاقه اعضای کانون قرار گرفت.»

کمانچه در سال‌های اخیر، به همت هنرمندانی چون اردشیر کامکار، حضوری گسترده‌تر در عرصه موسیقی پیدا کرده و علاوه بر اجرای ملودی‌های سنتی، در برخی آثار با رویکردهای موسیقایی متفاوت، از جمله موسیقی پاپ نیز به کار گرفته شده است. این روند، ظرفیت‌های بیانی و قابلیت‌های اجرایی این ساز را بیش از پیش نمایان کرده است.

در ادامه همین مسیر، اردشیر کامکار به‌تازگی آلبوم بی‌کلام «راه بی‌پایان» را منتشر کرده است؛ اثری با محوریت کمانچه و سنتور که تنظیم و نوازندگی سنتور آن را سعید قربانی برعهده داشته است. این مجموعه شامل ۱۰ قطعه در سبک کلاسیک ایرانی است که در قالب تکنوازی، دونوازی و اجراهای گروهی، ظرفیت‌های صوتی و اجرایی این دو ساز را به نمایش می‌گذارد. قطعات این آلبوم عبارتند از: «لهر» با آهنگسازی و تنظیم سعید قربانی، «دونوازی سنتور و کمانچه»، «راه بی‌پایان» با آهنگسازی اردشیر کامکار و تنظیم سعید قربانی، «تکنوازی کمانچه»، «ضربی نوا» با آهنگسازی اردشیر کامکار و تنظیم سعید قربانی، «نهفت و شور» با تنظیم سعید قربانی، «خراسانی» با آهنگسازی اردشیر کامکار و تنظیم سعید قربانی، «تکنوازی سنتور»، «زردکوه» و «رقص آتش» با آهنگسازی اردشیر کامکار و تنظیم سعید قربانی.

در تولید این آلبوم، کامبیز گنجه‌ای (تنبک)، همایون نصیری (پرکاشن)، حسین رضایی‌نیا (دف) و مصباح قمصری (اجرا، تنظیم و ضبط بم‌کمان) نیز همکاری داشته‌اند.

اردشیر کامکار در طول سال‌های فعالیت هنری خود، علاوه بر انتشار آثار متعدد در زمینه تکنوازی و دونوازی کمانچه، در تولید آلبوم‌های مختلفی نیز مشارکت داشته است. از جمله این آثار می‌توان به «ناشکیبا» با خوانندگی همایون شجریان و «زندان شب بلدا» با همکاری وحید تاج، اردشیر کامکار و سلمان سالک اشاره کرد؛ آلبومی که آهنگسازی آن را سلمان سالک برعهده داشته است.

تجسمی

گفت‌وگوی «ایران» با دبیر جشنواره هنرهای تجسمی جوانان

آفرینش آزاد؛ افق روشن هنر جوان

گروه فرهنگی - سعیده احسانی‌راد / جشنواره ملی هنرهای تجسمی جوانان، از باسابقه‌ترین رویدادهای هنری کشور، فرصتی برای شناسایی استعدادهای جوان و پیوند آنان با جامعه حرفه‌ای هنر است. سی‌وسومین دوره این جشنواره با شعار «آب را گل نکنیم»، از ۲۳ تا ۲۷ آبان‌ماه ۱۴۰۵ به میزبانی استان کرمانشاه برگزار می‌شود. با این حال، سیاست‌گذاری موضوعی، تداوم حمایت از استعدادها، توسعه تعاملات بین‌المللی و ارتباط با بنیادهای حمایتی همچنان از چالش‌های این رویداد است. رضوان صادق‌زاده، دبیر و عضو شورای سیاست‌گذاری جشنواره، در این گفت‌وگو به تشریح این مسائل پرداخته است.

الزام موضوعی «آب» و محدودیت‌های خلاقیت هنری

یکی از محورهای مورد مناقشه در دوره‌های اخیر جشنواره، طرح موضوعات مشخص در فراخوان‌ها، از جمله موضوع «آب» است. صادق‌زاده با موضوعی‌شدن جشنواره موافق نیست؛ چراکه معتقد است تحمیل موضوع می‌تواند دامنه انتخاب هنرمند را محدود و به خلاقیت او آسیب وارد کند.

او درباره منشأ این رویکرد می‌گوید: «طرح موضوع آب ناشی از تفاهمنامه میان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت نیرو بوده است؛ با وجود این، از نظر سیاست‌گذاری تلاش شده این قید به‌عنوان یک الزام مطلق اعمال نشود تا فضای آزاد آفرینش هنری محفوظ بماند. براین اساس، رویکرد موضوعی بیشتر در رشته‌هایی نظیر کاریکاتور و طراحی گرافیک، که ذاتاً ماهیتی کاربردی یا انتقادی دارند، نمود می‌یابد و قرار نیست ماهیت کارگاهی سایر گرایش‌ها تحت‌تأثیر سفارش‌محوری قرار گیرد.»

عنوان «نخبه» و خلأهای حمایتی پس از جشنواره

از دیگر مباحث بنیادین جشنواره، عنوان «نخبه» است که از سوی بنیاد ملی نخبگان به برگزیدگان اختصاص می‌یابد. صادق‌زاده معتقد است، با وجود حمایت‌های مالی و تسهیلاتی بنیاد در برخی دوره‌ها، همچنان سازوکار مستمری برای پیگیری و هدایت استعدادها پس از پایان جشنواره وجود ندارد.

او می‌گوید: «اگرچه در دوره‌هایی بنیاد ملی نخبگان با حمایت از هنرمندان، تسهیلات یا کمک‌های مالی مشخصی در اختیارشان می‌گذاشت، اما مهم‌ترین ضعف ساختاری همچنان فقدان سازوکار مداوم برای پیگیری، رصد و هدایت استعدادها پس از بازگشت به استان‌های خود است. هنرمند جوان پس از پایان شور و هیجان چندروزه کارگاه‌ها و بازگشت به زیست‌بوم خود، اغلب با خلأ ارتباطی روبه‌رو می‌شود.»

فرصت برابر هنری؛ فراتر از جغرافیای زادگاه

حضور هنرمندان مناطق کمتر برخوردار از نقاط قوت جشنواره هنرهای تجسمی جوانان است. با این حال، از نگاه صادق‌زاده، ارزیابی آثار باید صرفاً بر معیارهای حرفه‌ای و کیفیت هنری استوار باشد و محل تولد یا زندگی هنرمندان نقشی در داوری نداشته باشد.

او می‌گوید: «زادگاه یا محل زندگی به‌خودی‌خود مزیتی برای امتیازدهی نیست و داوری‌ها صرفاً بر پایه کیفیت بصری، اصالت و قدرت اجرایی اثر صورت می‌گیرد. جشنواره فرصتی برابر فراهم می‌کند، اما نجات هنرجوان در مناطق کمترتوسعه‌یافته در گرو تأسیس زیرساخت‌ها و تداوم ارتباطات آموزشی است.»

استقلال در آفرینش هنری

دبیر جشنواره، ماهیت این رویداد را یک «کارگاه زنده و سیال» می‌داند، نه کلاسی آموزشی با ساختاری فرمایشی. استادان کارگاه‌ها اجازه مداخله مستقیم در بوم یا اثر هنرمندان را ندارند و نقش آنها به مشاوره، راهنمایی و تسهیلگری محدود می‌شود. این شیوه از تحمیل نگاه استاد جلوگیری کرده و زمینه شکل‌گیری زبان شخصی هنرمندان جوان را فراهم می‌کند.

چشم‌انداز بین‌المللی‌سازی

صادق‌زاده معتقد است ساختار و ظرفیت‌های جشنواره امکان میزبانی از هنرمندان منطقه‌ای و بین‌المللی را دارد؛ اما تحقق این چشم‌انداز به مناسبات دیپلماتیک، ثبات منطقه‌ای و شرایط سیاسی وابسته است. از نگاه او، بدون بسترهای ارتباطی بین‌المللی و تضمین تبادلات فرهنگی، بین‌المللی‌شدن جشنواره صرفاً با تغییر عنوان محقق نخواهد شد.

به بهانه نمایش آثار کمتر دیده شده تاریخ سینمای ایران در موزه سینما

ضرورت احیای فیلمخانه ملی

رضا صائمی / مجموعه‌ای از آثار کمتر دیده شده و ارزشمند تاریخ سینمای ایران، طی روزهای ۲۵ تا ۲۷ آبان‌ماه در سالن فردوس موزه سینما به نمایش درمی‌آیند. این برنامه سه‌روزه با حضور فیلمسازان، پژوهشگران و منتقدان، فرصتی برای تماشای دوباره بخشی از میراث تصویری ایران و گفت‌وگو درباره تجربه‌های هنری نسل‌های مختلف فراهم می‌کند. آثاری از اسفندیار احمدیه، جعفر تجارتچی، ابراهیم گلستان، منوچهر طیاب، خسرو سینایی و دیگر پیشگامان سینما در این برنامه روی پرده می‌روند؛ آثاری که پیش‌تر در جشنواره فیلم کوتاه تهران نیز نمایش داده شده‌اند. اهمیت چنین رویدادی را نباید صرفاً در نمایش چند فیلم قدیمی یا زنده کردن خاطرات سینمایی جست‌وجو کرد. مسأله مهم‌تر، بازخوانی تاریخی است که بخش قابل‌توجهی از آن در معرض فراموشی قرار دارد. بخش مهمی از این تاریخ در آثار کوتاه، مستند و تجربی فیلمسازانی نهفته است که در شکل‌گیری هویت بصری سینمای ایران سهم داشته‌اند.

از این منظر، نمایش آثار پیشگامان سینمای کوتاه و مستند، فرصتی برای شناخت ریشه‌های تجربه‌گرایی در سینمای ایران است. سینمای کوتاه همواره آزمایشگاه خلاقیت بوده و بسیاری از ایده‌ها و شیوه‌های بیانی، پیش از ظهور در سینمای بلند، در همین عرصه آزموده شده‌اند. تماشای دوباره این آثار می‌تواند نسبت نسل امروز را با گذشته سینمایی خود بازتعریف کند و نشان دهد بسیاری از دغدغه‌های فرمی و مضمونی سینمای امروز، ریشه در تجربه‌های چند دهه پیش دارند. در کنار ارزش چنین برنامه‌هایی، باید به ضرورتی بنیادین اشاره کرد: احیا، تقویت و فعال‌سازی فیلمخانه ملی ایران. اگر قرار است میراث سینمایی کشور به نمایش‌های مناسبتی محدود نماند، وجود نهادی تخصصی برای گردآوری، حفاظت، مرمت، طبقه‌بندی و عرضه آثار ضروری است. فیلمخانه ملی نباید صرفاً مخزنی برای نگهداری حلقه‌های فیلم و اسناد باشد، بلکه باید به مرکزی زنده برای پژوهش، آموزش، نمایش و بازتولید حافظه تاریخی سینمای ایران تبدیل شود. بسیاری از آثار قدیمی، به‌ویژه فیلم‌های کوتاه و مستند، به دلیل محدودیت نسخه‌های موجود، شرایط نامناسب نگهداری و فقدان دسترسی عمومی، در معرض آسیب یا فراموشی قرار دارند. فیلمی که امکان تماشایش وجود ندارد، به‌تدریج از حافظه جمعی نیز خارج می‌شود. از همین رو، فیلمخانه ملی باید پیوند میان گذشته و آینده سینمای ایران باشد؛ نهادی که علاوه بر صیانت از نسخه‌های باقی‌مانده، با مرمت دیجیتال، ایجاد آرشیوی قابل جست‌وجو، انتشار اسناد و فراهم کردن دسترسی پژوهشگران و علاقه‌مندان، میراث سینمایی را از انزوا خارج کند.

گالری‌گردی

شهر چگونه زمان را می‌بلعد؟

گروه فرهنگی / همزمان با آغاز رویدادهای هنری فصل، گالری آرتیبیشن میزبان نمایشگاه گروهی مجسمه و هنرهای میان‌رشته‌ای با عنوان «یوکرونیا؛ چگونه شهر، زمان را می‌بلعد؟» می‌شود. این نمایشگاه به کیوریتوری (نمایشگاه‌گردانی) رافی داوتیان، از جمعه ۲۲ آبان تا ۶ آذرماه، پذیرای علاقه‌مندان به هنر معاصر خواهد بود.

این رویداد که به عنوان نمایشگاه سالانه دانشجویان و هنرمندان جوان در حوزه مجسمه‌سازی و هنرهای میان‌رشته‌ای برگزار می‌شود، در دو بخش موازی به بررسی رابطه شهر و شهروندان از منظر زمان و مکان می‌پردازد؛ رابطه‌ای که پرسش‌هایی درباره شکل‌گیری زندگی شهری و فرسایش زمان انسانی در بستر معماری و مناسبات زندگی مدرن مطرح می‌کند.

در این نمایشگاه، مجموعه‌ای از مجسمه‌ها، چیدمان‌ها، ویدیوآرت‌ها، عکس‌ها و آثار متنی با استفاده از رسانه‌های متنوع هنر معاصر ارائه شده‌اند. این آثار در سالن‌های اصلی، فضای زیرزمین و حیاط گالری آرتیبیشن به نمایش درآمده‌اند و تجربه‌ای چندوجهی از مواجهه با مفهوم شهر و زمان را برای مخاطبان فراهم می‌کنند.

بازدید از این نمایشگاه به علاقه‌مندان هنر معاصر، پژوهشگران مطالعات شهری و دوستداران تجربه‌های نو در مجسمه‌سازی و هنرهای میان‌رشته‌ای پیشنهاد می‌شود.

علاقه‌مندان می‌توانند برای بازدید به نشانی خیابان ولیعصر، بالاتر از پل پارک‌وی، جنب بانک تجارت، پلاک ۲۷۹۸، ساختمان آرت‌هال، گالری آرتیبیشن مراجعه کنند. ساعت بازدید از شنبه تا پنجشنبه ۱۴ تا ۲۰ و روزهای جمعه ۱۶ تا ۲۰

عکس: مهر

سرقت آثار برنزی میلیاردی از گالری آرتیبیشن

ساعت پنج بامداد روز جمعه، ۲۲ آبان ۱۴۰۵، پنج مجسمه بزرگ برنزی از گالری آرتیبیشن به سرقت رفت.

حسین محسنی، مدیر گالری و باشگاه آرتیبیشن، در گفت‌وگو با خبرگزاری ایرنا، با تأیید این خبر گفت: «این پنج مجسمه بزرگ برنزی، از آثار محمد فاسونکی، هنرمند نقاش، از بالکن گالری باشگاه به سرقت رفته‌اند. فارغ از خسارت مالی ناشی از این اتفاق، آنچه بیش از همه نگران‌کننده است، وضعیت امنیت و حفاظت از آثار هنری در کشور است. وقتی چنین آثاری از یک فضای هنری به سرقت می‌روند، مسأله دیگر محدود به یک گالری یا مالک آثار نیست. این اتفاق ضرورت بازنگری در مسئولیت نهادهای مرتبط با حفاظت از دارایی‌های فرهنگی و هنری را یادآوری می‌کند.»

به گفته مدیر گالری آرتیبیشن، ارزش این پنج اثر بیش از ۵۰ هزار دلار برآورد شده است. تاکنون پلیس در محل حادثه صورت‌جلسه تنظیم کرده و درخواست دریافت تصاویر دوربین‌های مداربسته را داده است. با این حال، هنوز نتیجه مشخصی از بررسی‌ها اعلام نشده است. رسیدگی به چنین پرونده‌ای، به‌طور طبیعی، نیازمند زمان و بررسی‌های کارشناسی است.

